

Sajarah Nu Nyumput dina Ayat Opat Puluh – Nomer Dua Puluh

Pibaeungeut Kadua — Bagian Katujuh — Yehezkiel

Jeff Pippenger

2026-07-29

Mangrupa hiji pamahaman Alkitabiah anu bisa ditarima pikeun ngaidéntifikasi yén nabi Yehezkiel yuswana tilu puluh taun dina ayat-ayat bubukana.

Dina taun katilu puluh, dina bulan kaopat, dina poe kalima bulan eta, waktu kuring aya di antara para tawanan di sisi walungan Kebar, langit kabuka, sarta kuring ningali tetenjoan-tetenjoan ti Allah. Dina poe kalima bulan eta, nya eta taun kalima tina pangbuangan raja Yoyakin, pangandika PANGERAN sumping kalayan écés ka Hezekiel imam, putra Buzi, di tanah urang Kasdim di sisi walungan Kebar; sarta panangan PANGERAN aya di dinya nimpah anjeunna. Hezekiel 1:1–3.

Sababaraha urang yakin yén “taun katilu puluh” téh dumasar kana hiji siklus yubileu anu tangtu, anu dimimitian ku Raja Yosia sarta dipungkas ku ayat kahiji tina pasal opat puluh.

Dina taun ka dua puluh lima tina pangasingan kami, dina awal taun, dina poé kasapuluh bulan éta, dina taun ka opat welas sanggeus kota éta dipaéhan, dina poé éta kénéh panangan PANGERAN nyangking kuring, sarta mawa kuring ka dinya. Hezekiel 40:1.

Para ahli kronologi Alkitab nempatkeun ayat kahiji tina pasal ka opat puluh dina tanggal 28 April atawa 22 Oktober 573 SM. Sakumna nabi nandaan poe-poe panungtung, ku kituna tanggal runtagna, nyaéta 22 Oktober 573 SM, mangrupa tanggal omega tina hiji garis anu dimimitian lima puluh taun saméméhna dina naon anu disebut “Paska Agung Yosia” dina tanggal 5 Méi 622 SM.

Angka tilu puluh mangrupa lambang para imam anu kudu geus yuswa tilu puluh taun nalika mimiti ngalayanan. Boh ayat kahiji nepi ka katilu tina Yehezkiel hiji téh nandakeun yuswa Yehezkiel tilu puluh taun, atawa ngan saukur minangka lambang saurang imam, anjeunna ogé bakal digambarkeun yuswana tilu puluh taun. Lamun tilu puluh taun dina ayat kahiji téh, sakumaha anu dipercaya ku nu séjén; ngawakilan taun katilu puluh ti saprak Paska Agung Yosia dina taun 622 SM, implikasi-implikasi nubuatanana tetep sarua.

Yosia hartina “pondasi,” sarta Paska Agungna ngamimitian hiji mangsa yubileum anu réngsé dina 22 Oktober dina Poé Pangbébasan Dosa taun 573 SM. “Garis yubileum” ti Yosia nepi ka 22 Oktober sajajar jeung sajarah taun 1840 nepi ka 1844. Pondasi-podasi taun 1840 diwakilan ku raja Yosia, sarta ogé ku Yosia Litch. Tanggal 22 Oktober diwakilan ku tanduk tarompét yubileum anu ditiup babarengan jeung tanduk Poé Pangbébasan Dosa.

Jeung maneh kudu ngitung tujuh sabat taun pikeun dirina, tujuh kali tujuh taun; sarta jumlahna tujuh sabat taun éta kudu jadi pikeun maneh opat puluh salapan taun. Tuluy maneh kudu nyurung tarompet Yobel ditiup dina poe kasapuluh bulan katujuh; dina poe panebusan kudu

maraneh ngadawuhkeun tarompet ditiup ka sakuliah tanah maraneh. Imamat 25:8, 9.

Yehezkiel ditempatkeun dina garis Yobel ti raja Yosia nepi ka 22 Oktober, hiji garis anu ngagambarkeun malaikat kahiji jeung kadua dina Wahyu sapuluh ti taun 1840 nepi ka 1844. Yehezkiel ngagambarkeun kaum Millerit tina malaikat kahiji jeung kadua sarta saratus opat puluh opat rébu tina malaikat katilu. Yehezkiel ngagambarkeun kaimaman saratus opat puluh opat rébu, tapi sipat kenabian utamana nyaéta yén anjeunna téh hiji nabi.

Nabi, Imam, jeung Raja

Aya tilu tokoh Alkitab anu mimiti ngalalayanan dina yuswa tilu puluh taun. Salian ti Ezekiel, aya Daud jeung Yusuf. Ku sabab maranéhna sadayana mimiti ngalalayanan dina yuswa tilu puluh taun, maranéhna sadayana téh imam. Daud mangrupikeun lambang raja, Yusuf imam, jeung Ezekiel nabi dina karajaan kamulyaan anu tilu rupa, anu ngawengku nabi, imam, jeung raja.

Najan kumaha waé urang nerapkeun nabi Ezekiel minangka hiji lambang, anjeunna téh imam; sarta lamun diterapkeun dina garis yubileum ti Yosia nepi ka 22 Oktober, Ezekiel téh imam anu bakal ngawakilan saurang imam dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu, sakumaha dilambangkeun ku sajarah 1840 nepi ka 1844 jeung raja Yosia nepi ka 22 Oktober, 573 SM.

Dua puluh dua

Alkitab écés nétélakeun yén Yézékiel ngalaksanakeun palayanan salila dua puluh dua taun. “Dua puluh dua” téh lambang tina saratus opat puluh opat rébu, anu jadi panji Ketuhanan anu ngahiji jeung kamanusaan. Dina sajarah anu dilambangkeun ku Paska Yosia nepi ka pésta Yobel tanggal 22 Oktober dina pasal kaopat puluh, Paska Yosia ngalambangkeun pagawéan Josiah Litch dina taun 1838 jeung 1840. Éta pagawéan nyaéta ngedalkeun nubuat-nubuat waktu ngeunaan cilaka kahiji jeung cilaka kadua. Ayeuna tiasa katingali yén nubuat ngeunaan cilaka kahiji jeung cilaka kadua téh jauh leuwih lega tibatan anu dipikawanoh ku para panaratas.

Yehezkiel, salaku saurang nabi Alkitab, nyebutkeun tanggal-tanggal anu leuwih husus dina tulisanana tibatan panulis Alkitab séjén mana waé.

Yézkiel téh mangrupa oméga tina prinsip sapoé sarua jeung sataun dina nubuat Alkitab. Dina kitab Bilangan, panyebutan alfa tina prinsip sapoé-taun dipidangkeun dina pambrontakan kahiji di Kadés anu nyababkeun opat puluh taun ngumbara di padang gurun. Pambrontakan anu panungtung, atawa oméga, dipidangkeun ku Yézkiel dina pasal opat nalika Yerusalem diruksak.

Alfa

Numutkeun jumlah poé nalika maranéh geus ngintip eta nagri, nyaéta opat puluh poé, unggal poé keur sataun, maranéh bakal nanggung kajahatan maranéh, nyaéta opat puluh taun, sarta maranéh bakal nyaho pegatna jangji Kami. Kami, PANGERAN, geus ngandika, tangtu Kami bakal ngalakukeun ieu ka sakumna jamaah jahat ieu, anu ngumpul ngahiji ngalawan Kami: di ieu gurun maranéhna bakal binasa, sarta di dinya maranéhna bakal paéh. Bilangan 14:34, 35.

Oméga

Geus ngagoler dina sisi kénca maneh, tuluy tumpangkeun kana éta kajahatan kulawarga Israél; nurutkeun kana jumlah poé anu ku maneh rek digolérana dina éta, maneh bakal nanggung kajahatan maranéhna. Sabab Kami geus numpangan ka maneh taun-taun kajahatan maranéhna, nurutkeun kana jumlah poé, tilu ratus salapan puluh poé; ku kituna maneh bakal nanggung kajahatan kulawarga Israél. Jeung lamun maneh geus ngaréngsékeun éta, ngagolér deui dina sisi katuhu maneh, sarta maneh bakal nanggung kajahatan kulawarga Yuda opat puluh poé: unggal poé ku Kami geus ditangtukeun pikeun sataun. Ku sabab éta maneh kudu ngarahkeun beungeut ka pangempungan Yerusalem, jeung leungeun maneh kudu dibuka, sarta maneh kudu ngaramal ngalawan éta. Ezekiel 4:4–7.

Karuksakan Kades jeung Yerusalem ngagambarkeun pambrontakan alfa jeung oméga, anu ngagambarkeun prinsip sapoé pikeun sataun. “Prinsip sapoé pikeun sataun” téh mangrupikeun aturan utama golongan Millerite, sarta dina sajarah ti 1840 nepi ka 1844, sakumaha ditipikeun dina garis Yobel ti raja Yosia nepi ka 22 Oktober. Ezekiel nandeskeun leuwih loba tanggal tibatan nabi nu séjén mana waé. Dina pananggalan Ezekiel, garis Yobel téh diidentifikasi, anu ngabeungkeut kasaksian Ezekiel sacara langsung kana sajarah malaikat kahiji jeung kadua, sarta sanggeus éta kana sajarah malaikat katilu.

Sasarengan jeung “garis Yobel,” Yehezkiel ngagolér dina sisina salila tilu ratus salapan puluh poé, tuluy dina sisi séjénna salila opat puluh poé. “Opat ratus tilu puluh” mangrupa lambang tina perjangjian heubeul jeung perjangjian anyar, sabab jangji perjangjian ka Abram ngeunaan opat ratus taun pangawulaan di Mesir manggihan saksi kadua, nyaéta tilu puluh taun, dina rasul Paulus. Babarengan, Abram, (engkéna Abraham) ti ‘anu heubeul’ jeung Saul, (engkéna Paulus) ti ‘anu anyar’ ngahijikeun kasaksian maranéhna pikeun netepkeun opat ratus tilu puluh taun minangka lambang tina perjangjian langgeng. “Tilu ratus salapan puluh poé” “mangka maneh kudu nanggung kajahatan kaum Israil.” “Jeung” “maneh kudu nanggung kajahatan kaum Yuda salila opat puluh poé.” Babarengan, sisi katuhu jeung sisi kénca sarua jeung Abram jeung Paulus.

Perjangjian téh ti baheula kénéh salawasna dumasar kana taat atawa teu taat—hirup atawa maot. Prinsip sataun-saday dina sajarah Millerite mangrupa perkara hirup atawa maot, jeung éta sajarah diumumkeun ku malaikat kahiji minangka injil anu langgeng. “Injil” téh mangrupa perkara hirup atawa maot, jeung perkara ujian hirup atawa maot dina sajarah Millerite ditetepkeun dina kontéks prinsip yén hiji poé sarua jeung sataun. Ramalan anu mere kakawasaan kana amanat malaikat kahiji nyaéta nubuat tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé ngeunaan cilaka kadua. Di jero tilu ratus salapan puluh poé anu dijalankeun ku Ezekiel bari ngagolér dina sisi kécana aya hiji gambaran ngeunaan nubuat waktu tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé ngeunaan cilaka kadua. Ieu merlukeun kateuleuman profétis sangkan bisa ngabagi nubuat éta kalawan leres, tapi ieu taya kurangna ti padamelan anu neraskeun ti Singa ti suku Yuda dina muka segel amanat ceurik tengah peuting.

Abdi negeskeun yén Yehezkiel kudu dianggap minangka lambang tina saratus opat puluh opat rébu, nanging utamana minangka lambang tina kurnia Roh Nubuatan, boh lamun dipidangkeun minangka hiji manifestasi nabi dina poé-poé panungtungan, boh minangka manifestasi umat

perjangjian anu ngartos kana prinsip métodologi garis demi garis.

Kuring nyanggem yén pencerahan Yehezkiel ngeunaan nubuat tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé saluyu jeung lalaki panyapuan kokotor anu ngalungkeun permata-permata éta kana peti nu leuwih gedé.

Abdi negeskeun yén cahaya ti Yehezkiel téh mangrupa unsur anu hakiki dina amanat batu puncak, nalika Bait Suci parantos réngsé.

Yehezkiel aya dina tanggal 22 Oktober dina ayat kahiji pasal opat puluh, sarta di dinya visi ngeunaan Bait Suci mangsa nu bakal datang dipasihkeun ka Yehezkiel. Bait Suci éta nyaéta Bait Suci saratus opat puluh opat rébu, anu ku Yehezkiel dilambangkeun minangka simbol tina éta jumlah. Golongan éta bakal geus ngalungkungan dua ujian saméméh maranéhna ngahontal ujian katilu jeung ujian litmus. Yehezkiel digambarkeun narima terangna di jero Bait Suci, ku kituna terang anu dipedalkeunana salaku simbol ngagambarkeun terang anu datang nalika umat Allah asup ka Tempat Nu Mahasuci saluyu jeung Daniel pasal sapuluh.

Cahaya tina Wahyu Yesus Kristus anu dibuka meteraina, dibuka meteraina pas saméméh panto rahmat nutup.

Jeung saur-Na ka kaula, “Ulah diségél ucapan-ucapan nubuat tina ieu kitab, sabab waktuna geus deukeut. Anu teu adil, mugi tetep teu adil kénéh; jeung anu najis, mugi tetep najis kénéh; jeung anu bener, mugi tetep bener kénéh; jeung anu suci, mugi tetep suci kénéh.” Wahyu 22:10, 11.

“waktuna geus caket” pas saméméh masa pangujian ditutup dina ayat sabelas, ku sabab éta Wahyu Yesus Kristus dibuka dina mangsa éta, sabab “waktuna geus caket.”

Wahyu Yesus Kristus, anu dipaparinkeun ku Allah ka Mantenna, supaya ditingalikeun ka para hamba-Na perkara-perkara anu geuwat bakal kajadian; sarta Anjeunna ngutus malaikat-Na jeung nganyatakeunana ku tanda-tanda ka Yohanes, hamba-Na: anu geus mere kasaksian ngeunaan firman Allah, jeung ngeunaan kasaksian Yesus Kristus, sarta ngeunaan sagala perkara anu ku manehna geus ditempo. Bagja jalma anu maca, jeung maranéhna anu ngadangu kecap-kecap ieu nubuat, sarta ngajaga perkara-perkara anu dituliskeun di jerona; sabab waktuna geus deukeut. Wahyu 1:1–3.

Masa pamariksaan pikeun Adventisme Poé Katujuh Laodisea ditutup dina hukum Minggu, sarta Adventisme dilambangkeun minangka Yerusalem dina pasal salapan Kitab Yehezkiel. Di dinya, jalma-jalma anu ngahuleng jeung ceurik ku sabab kakawian anu dipilampah di nagara jeung di jero garéja narima meterai. Pamasrahan meterai éta lumangsung nalika angin ti wétan, nyaéta Islam, keur ngageremkeun bangsa-bangsa, pas saméméh masa pamariksaan ditutup. Dina pasal dalapan Kitab Yehezkiel, opat turunan Adventisme dipungkas ku turunan kaopat anu dilambangkeun ku dua puluh lima pamingpin anu sujud ka panonpoé.

Eta titingalian dipaparinkeun sacara simbolis sapoé saméméh hukum Minggu, atawa pas saméméh nutupna waktu kasempetan, sakumaha dilambangkeun ku genep, genep, genep.

Dina taun kagenep, dina bulan kagenep, dina poe kalima bulan eta, waktu sim kuring keur linggih di imah, sarta para kokolot urang Yuda calik di hareupeun sim kuring, leungeun Gusti PANGERAN tumiba ka sim kuring di dinya. Tuluy sim kuring nenjo, jeung behold, aya hiji sasaruana anu rupana kawas seuneu: ti nu katingalina sapingping-Na ka handap, seuneu; jeung ti sapingping-Na ka luhur, kawas cahya nu ngagenclang, warnana kawas ambar. Mangka Anjeunna ngulurkeun wangun hiji leungeun, sarta nyekel sim kuring ku sapuntal buuk sirah sim kuring; tuluy Roh ngangkat sim kuring antara bumi jeung langit, sarta mawa sim kuring dina tetenjoan-tetenjoan Allah ka Yerusalem, ka lawang panto gerbang jero anu nyanghareup ka kaler; di dinya aya tempat linggihna patung timburu, anu ngahudangkeun timburu. Jeung, behold, kamulyaan Allah Israil aya di dinya, nurutkeun tetenjoan anu ku sim kuring kungsi ditempo di tanah datar. Yehezkiel 8:1–4.

Panglihatan dina taun kagenep, bulan kagenep, jeung poé kalima sumping pas saméméh “666,” lambang hukum Minggu, nalika panto kasempetan ditutup pikeun Adventisme Laodikea. Panglihatan éta nya éta “nurutan kana panglihatan” anu Yehezkiel “tingali di tanah datar.” Panglihatan anu anjeunna tingali di tanah datar kapanggih leuwih ti heula, dina pasal tilu.

Tuluy sim kuring gugah, tuluy indit ka tegalan; jeung, behold, kamulyaan PANGERAN ngadeg di dinya, sarua jeung kamulyaan anu ku sim kuring katénjo di sisi walungan Kebar; tuluy sim kuring sujud nepi ka raray nyanghareup ka taneuh. Yehezkiel 3:23.

Teténjo ngeunaan “dataran”, anu nyaéta teténjo dina taun kagenep, bulan kagenep, jeung poé kalima, nyaéta teténjo anu geus katénjo ku Ezekiel saméméhna di sisi walungan Kébar.

Dina taun katilu puluh, dina bulan kaopat, dina tanggal kalima bulan éta, nalika kuring aya di antara para tawanan di sisi walungan Kebar, langit dibuka, sarta kuring ningali titingalian-titingalian ti Allah. Yehezkiel 1:1.

“Wahyu-wahyu Allah” anu “katingali” ku Ezekiel, di sisi walungan Kebar, nya éta wahyu ngeunaan dataran, anu ogé mangrupa wahyu dina Ezekiel pasal dalapan nepi ka sabelas. Wahyu-wahyu éta dipidangkeun dina kontéks Ezekiel keur nenjo ka tempat suci, anu di dinya wahyu kaca tingal “marah” dina pasal sapuluh kalaksanakeun. Ezekiel ngagambarkeun jalma-jalma anu milu ngarasakeun cahaya kenabian anu mancarkeun ti Tempat Mahasuci nalika Wahyu Yesus Kristus ditepikeun pas saméméh panutupan mangsa kasempetan.

Nalika urang ngaidentifikasi garis Yobel raja Yosia anu dimimitian ku Paska sarta ditungtungan dina 22 Oktober, urang keur ngaidentifikasi lambang tina pésta-pésta Musim Semi jeung pésta-pésta Musim Gugur sakumaha diatur dina Imamat dua puluh tilu. Di dinya pésta-pésta musim semi jeung musim gugur diatur masing-masing dina dua puluh dua ayat, sakumaha palayanan Yehezkiel lumangsung salila dua puluh dua taun. Ngalajarkeun kasaluyuan Yehezkiel dina taun ka tilu puluh tina garis Yobel ngajadikeun kalahiran Yehezkiel saluyu jeung kabangunan Yosia. Lamun anjeunna yuswana tilu puluh taun dina taun ka tilu puluh tina siklus Yobel, mangka Yehezkiel bakal lahir dina mangsa réformasi Yosia.

Yehezkiel mangrupa lambang jalma-jalma anu ku iman asup ka Nu Maha Suci. Sanggeus aya di dinya, maranéhna ningali roda-roda dina jero roda anu ngalambangkeun pajeulitna silih pakuat

patalina antar hubungan manusa. Sakumaha halna Yohanes dina Wahyu pasal sapuluh, Yehezkiel ngalambangkeun kaum Millerite, tapi leuwih langsung deui saratus opat puluh opat rébu. Nubuatan waktuna anu saajar, tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé, ngajentrekeun pangadilan ahir kana Adventisme Laodisea babarengan jeung karuksakan Yerusalem, sarta éta ngawengku tatarucingan ngeunaan tilu puluh dalapan jeung opat puluh.

Éta ngandung perlambang opat ratus tilu puluh taun.

Éta ngawengku mangsa opat taun anu dilambangkeun ku 1333 nepi ka 1337, 1449 nepi ka 1453, jeung 1840 nepi ka 1844.

Urang baris ngamimitian panalungtikan urang ngeunaan poko anu kacida pentingna ieu dina artikel salajengna.

“Dina tetenjo-tetenjo anu dipaparinkeun ka Yesaya, ka Yehezkiel, jeung ka Yohanes, urang ningali kumaha raketna sawarga téh patalina jeung kajadian-kajadian anu lumangsung di bumi sarta sakumaha gedéna miara Allah ka jalma-jalma anu satia ka Mantenna.” Testimonies, jilid 5, 753.

Kristus sorangan nya éta Gusti Bait Allah. Lamun Anjeunna ninggalkeun éta, kamulyaanana bakal undur—éta kamulyaan anu baheula katingali dina tempat anu pangsucina luhureun korsi pangwelas-asih, tempat imam agung asup ngan sakali sataun, dina poé panebusan anu agung, mawa getih kurban anu dipaéhan (anu jadi perlambang getih Putra Allah anu dicurikeun pikeun dosa-dosa dunya), tuluy ngipratkeunana kana altar. Ieu téh Shekinah, padumukan anu katingali tina Yéhuwa.

“Nya éta kamulyaan anu diungkabkeun ka Yesaya, nalika anjeunna nyarios, ‘Dina taun pupusna Raja Uzia, kuring ogé ningali Gusti linggih dina hiji tahta, luhur jeung dijungjung, sarta jubah-Na ngeusian Bait Allah’ [Yesaya 6:1–8 dikutip].” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, jilid 4, 1139.

“Tetempoan anu dipaparinkeun ka Yesaya ngagambarkeun kaayaan umat Allah dina poé-pocé panungtung. Maranéhna dipaparin kaistiméwaan pikeun ningali ku iman kana padamelan anu keur lumangsung di Bait Suci sawarga. ‘And the temple of God was opened in heaven, and there was seen in his temple the ark of his testament.’ Nalika maranéhna ningali ku iman ka jero tempat anu maha suci, sarta ningali padamelan Kristus di Bait Suci sawarga, maranéhna nyarandé yén dirina téh hiji umat anu biwirna najis,—umat anu biwirna mindeng ngucapkeun kasia-siaan, jeung anu talénta-taléntana can disucikeun sarta can dipaké pikeun kamulyaan Allah. Mémang pantes lamun maranéhna putus harepan nalika ngabandingkeun kalemahan jeung kateu-pantesan dirina sorangan jeung kasucian sarta kaéndahan karakter Kristus anu mulya. Tapi lamun maranéhna, saperti Yesaya, daék narima tapak anu ku Gusti dipikahoyong supaya ditancebkeun kana hate, lamun maranéhna ngarendahkeun jiwana di payuneun Allah, aya pangharepan keur maranéhna. Katumbiri jangji aya di luhur tahta, sarta padamelan anu dipigawé pikeun Yesaya bakal dipigawé dina diri maranéhna. Allah bakal ngawalon kana paneda-paneda anu medal tina hate anu remuk.”

“Tujuan tina pagawean Allah anu agung tur khidmat ieu nyaéta pikeun ngumpulkeun berkas-berkas gandum kana lumbung sorgawi; sabab bumi bakal pinuh ku kamulyaan PANGERAN. Ku sabab éta, ulah aya saurang ogé nu jadi leutik hate nalika maranéhna ningali kajahatan anu ngadominasi jeung ngadéngé basa anu kaluar tina biwir anu najis. Nalika kakawasaan-kakawasaan poék ngatur barisan ngalawan umat Allah; nalika Sétan ngumpulkeun pasukanana pikeun paprangan pamungkas anu agung, jeung kakawasaanana katingalina kuat sarta ampir teu kaungkulan, paningal anu écés kana kamulyaan ilahi, kana tahta anu luhur tur dijungjung, anu dilengkung ku katumbiri jangji, bakal maparin panglipur, kayakinan, jeung katengtreman.” Review and Herald, 22 Désémber 1896.

“Di sisi walungan Kebar, Yéheskél ningali hiji angin puyuh anu katingalina datang ti kalér, ‘hiji mega gedé, jeung seuneu anu ngagulung dina dirina sorangan, sarta aya cahaya ngurilingan éta, jeung ti tengahna katingali siga warna ambar.’ Sajumlah roda, silih potong hiji jeung nu séjénna, digerakkeun ku opat mahluk hirup. Luhur pisan di luhur éta sakabéh ‘aya rupa hiji tahta, siga panémbong batu safir: jeung dina rupa tahta éta aya rupa anu siga panémbong hiji manusa di luhurna.’ ‘Jeung dina para kerub katingali wangun leungeun manusa handapeun jangjangna.’ Yéheskél 1:4, 26; 10:8. Susunan roda-roda éta kacida ruwetna nepi ka dina tetempoan kahiji katingali siga kacau; nanging éta sadayana gerak dina kasaluyuan anu sampurna. Mahluk-mahluk sawarga, anu diteguhkeun jeung dipingpin ku panangan anu aya handapeun jangjang para kerub, ngagerakkeun roda-roda éta; di luhur maranéhna, dina tahta safir, aya Anu Langgeng; jeung ngurilingan tahta éta aya katumbiri, lambang rahmat ilahi.”

“Sakumaha karumitan anu ibarat roda-roda aya dina pituduh panangan anu aya handapeun jangjang kerubim, kitu deui kaulinan anu pajeulit tina kajadian-kajadian manusa aya dina pangawasa ilahi. Di tengah-tengah pasea jeung kaributan bangsa-bangsa, Anjeunna anu linggih di luhur kerubim tetep nungtun urusan-urusan bumi.

“Riwayat bangsa-bangsa anu silih gentos nempatan waktu jeung tempat anu geus dipasrahkeun ka maranéhna, bari tanpa sadar mere kasaksian kana kayaktian anu ku maranéhna sorangan teu dipikanyaho hartina, nyarita ka urang. Ka unggal bangsa jeung ka unggal jalma dina mangsa kiwari Allah geus nangtukeun hiji tempat dina rarancang-Na anu agung. Kiwari manusa jeung bangsa-bangsa keur diukur ku tali unting dina panangan Anjeunna anu teu kungsi lepat. Sadayana, ku pilihanana sorangan, keur nangtukeun takdirna, sarta Allah ngatur jeung ngungkulan sakabéhna pikeun kalaksanakeun tujuan-tujuan-Na.

“Riwayat anu ku Sang AKU ANU AGUNG geus ditangtukeun dina pangandika-Na, ngahijikeun mata ranté demi mata ranté dina ranté nubuat, ti kalanggengan baheula nepi ka kalanggengan nu bakal datang, nyaritakeun ka urang dimana posisi urang ayeuna dina lalampahan jaman-jaman, jeung naon anu bisa diarepkeun dina mangsa nu bakal datang. Sagalana anu geus dinubuatkeun ku nubuat pikeun kajadian, nepi ka mangsa ayeuna, geus kacatet dina kaca-kaca sajarah, sarta urang bisa yakin yén sakabéh anu masih bakal datang bakal kalaksanakeun nurutkeun runtuyanana.” Education, 178.